

[Lars P. Jensen.]

alene anbefale lovforslaget på mit partis vegne, men jeg føler også trang til at takke den højtærede minister for, at han har fremsat det allerede i indeværende samling.

Martin: Det foreliggende lovforslag hører ikke til dem, der kan sætte lidenskaberne i stærk bevægelse. Der vil næppe blive stor strid om de spørgsmål, som lovforslaget omhandler. Men efter den ærede socialdemokratiske ordførers tale er det dog naturligvis umuligt at nøjes med ganske kort at anbefale forslaget til velvillig behandling.

Der kan gøres mange betragtninger gældende ved fremsættelsen af et lovforslag, som drager helt nye områder ind under lovgivningen. Man kan rejse det spørgsmål, om en lovgivning på dette område overhovedet er nødvendig, om ikke den udvikling, der har været hidtil, har været så sund og god, at man godt kunne lade den fortsætte lidt endnu og derved skabe endnu stærkere liv og fastere regler? Er det nødvendigt at lovgive her, eller er det bare et udslag af den trang til at lovgive om alt muligt, som præger vor tid? Har udviklingen formet sig sådan, at det er nødvendigt at gribe ind? Er der tegn, som tyder på, at der vil opstå en eller anden fare, som det er nødvendigt at dæmme op for ved lovregler? Eller rummer udviklingen muligheder, som vi burde give frihed til at udfolde sig i nogen tid, således at vi fik endnu flere erfaringer at bygge på, inden vi går til en lovgivning? Er det det rette øjeblik til at gennemføre en sådan lov?

Man må vist sige om det lovforslag, der nu er forelagt, at det kun fastslår, hvad der er skabt gennem frit samarbejde mellem de bestående handelshøjskoler og ministeriet for handel, industri og søfart. Ministeriet for handel, industri og søfart har hele tiden haft hånd i hanke med udviklingen, og det, der sker, hvis dette lovforslag vedtages, er blot, at grebet bliver lidt fastere. Lovforslaget fremsættes ikke for at kvæle noget. Heller ikke for at udvide statens magt eller statens indflydelse. Med hensyn til dette punkt er jeg naturligvis ganske uenig med den ærede socialdemokratiske ordfører, som ønskede, at disse skoler skulle ejes helt af samfundet, d. v. s. staten. Jeg ser en betryggelse, noget særdeles godt i, at disse skoler ejes og ledes af lokale handelsorganisationer og støttes af de lokale myndigheder. Det er noget for mig meget værdifuldt, som jeg mener vi ikke kan forhandle bort i det kommende udvalg, selvom også vi er meget forhandlingsvillige.

Den ærede socialdemokratiske ordfører udtalte, at lovforslaget sagde meget lidt. Det er også efter min mening meget elastisk, meget blidt udformet, således at man let kommer til at tænke på de bestanddele, hvoraf Fenrisulvens lænke blev smedet. Det er et blidt bånd, det er elastiske rammer, der her lægges om den højere handelsskoleundervisning, men det anser jeg for noget godt.

Lovforslaget bygger på et udkast, der findes i den betænkning, som er udarbejdet af dygtige handelshøjskolefolk i forbindelse med jurister fra handelsministeriet. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at denne betænkning er fordelt til samtlige rigsdagsmedlemmer. Det er ikke rigtigt, den er fremlagt i læseværelset, og jeg vil anbefale medlemmerne at sætte sig ind i den, at fordybe sig i de mange problemer, som rejser sig ved dette lovforslag.

Lovforslaget giver i det væsentlige ministeren for handel, industri og søfart samme bemyndigelse, som udviklingen har givet ham, men det fastsætter bestemte, mere afgrænsede regler for bemyndigelsen, og i tilgift giver loven ministeren et tilsynsråd, som foreslås sammensat af 8 medlemmer, og det ønskede den socialdemokratiske ordfører nærmere forhandling om i udvalget. Dertil er vi fra vor side naturligvis villige. Tilsynsrådet skal sammen med ministeren overvåge højskolernes virksomhed, og det er jo i og for sig naturligt.

Dernæst begrænser loven benyttelsen af navnet handelshøjskole, idet det fastslås, at ingen skole må kalde sig handelshøjskole uden handelsministerens godkendelse. Navnet må altså ikke bruges uden tilladelse. Det kan have sin store praktiske betydning, når unge mennesker søger stillinger, at man da af navnet på de skoler, de opgiver at være uddannet på, kan slutte sig til, hvilken uddannelse de har fået. Det er godt, at dette navn kommer til at betyde noget mere bestemt, end det hidtil har gjort, men denne bestemmelse kan ikke bruges som en Prokrustesseng. Der vil stadig være stor forskel på de forskellige handelshøjskoler, og det er vel også nok en fordel, at de får lov til at udfolde sig frit hver efter sit væsen.

Endvidere lægges eksamensordningen ind under fastere regler, således at handelsministeren skal godkende eksamensordningen, og det er også rigtigt og praktisk at give handelshøjskoleeksaminerne en mere konstant værdi. Betegnelserne, som disse eksaminer giver ret til, bliver herefter også forbeholdt dem, som har bestået disse